

Hakim Bey

– Büşra Krcn · 16 Ekim 2016

Ben yaprağın hesabını ağaçtan sormam
Ne var ki içinde?
Kırılmış meyvelerden oluşan, kırık dallar
ve annesinden koparılmaya çalışan suçsuz bir bebek
Uğurladığım uğur böceklerinin kanatlarında
seni nasıl sevdiğimin öyküsü..
Yollara kadar sarkan ağaçların
çiçek özünden gelen bahar kokusu iken;
Zakkum ağaçlarına kök söktüren biri nasıl oldun?
Tren raylarının önüne attığın ciğerimi
Köpekler dahi dokunmadı.
Sen kıydın geleceğimize...

Köze atılmış bir yürek yangını bu.
Şişe geçirilmiş bir hayat ve
dumanı savrulmuş yitik bir yaşam...
Eğlencesi olmayan,
Perdeleri kapanmayan
dramatik bir skeç oyunu gibi.
Kaç senarist değiştirdim
sensiz bir hayatı oynamak için.
Ah! Hakim bey ;
duygularımıza,
hayallerimize,
geleceğimize,
ve saf kalbimize
tecavüz edenlerinde sonu idam olsa keşke!

Ağzını geveleyerek konuşanlar gibi
anlaşılmıyor bazılarının duyguları.,
Seviyorlar mı, sevmiyorlar mı, belli değil.
Saatimin akrebin de kıstırmak istiyorum onları
Sabahları onların AHH deyişleri uyandırsın beni
Ne güzel çalar saat sesi olur dimi Hakim bey!
Acımamak gerek , kuyruğu acıyanlara

Her el açanlara ve her yüzümüze gülenlere
Sesi kısılmış sanatçılardan detoneleri gibi
onların yaşayışları hep inişli-çıkışlı..
Neyse, az ötede bir kara ağaç var.
Gideyim de soluklanayım biraz.
Daha bitmedi diyeceklerim.
Bundan sonrası üçüncü sayfa haberleri...

Büşra Karacan